

DE LOATEMSCHE KLEPPE

februari/maart 2021

26ste Jaargang

Zijde't gulder uuk verre beu ?

Wa moe ne mens ezuu gulder doagen doen oast ee deur nen multiepleeëerden virus in zijn kot moe blijven en op zijnen puut moe speelen ? Weetet gulder ?

De deze die nog goe te bien zijn, kunnen goan wandelen of wa sporten moar in un rolkerre rond-trekken in regen en wind es toch un beetse fris an den visch ! Ge moetet mij nie zweeren !

Mijn doagen zijn pertank goe gevuld. Teegen da'k uit mijnen nest ben est al alverneene. Veur wie moekik mij joagen? Benne kik al nen gepensjoneerden ouderling zulle ! Un pieske, un kaksk, un deugddoend doeske en tons in neegliezee mee ons madam nen lochten petie-deezeunee die toch al uitluupt tot den klokslag van ten tienen. In de klieren springen (alleen bij Birke es't kruipen en kriepen) en den dag kan starten.

Madam goa tons winkelen want 't moe alle doage vesch zijn ee. Birke kruipt veur zijn kompjoe-terschirm veur zijn iemeelkes te lezen en ne kier noar smoelenboek te goan gapen. Lappe ! 't Es weeral bijkanst twolve en mijnen personal kootsj es doar al veur un uurke t'oefnen.

Et voilà, les matins se suivent et se ressemblent, n'est-ce pas, mon vieux ?

EzUU rond den tweejen kunneme noeneeten glijk al 't sjiek volk vroeger. Giestig un vindek da nui uuk weere nie moar wa moede doen? Ge moetet pakken glijk dat komt want den tijd en 't leven luupen vuurts.

Alle mee den dreien kanne'k toch wa beginnen schrijven of dichten zonder mijn gat op te lichten. Allee 'k lichte mijn gat wel op want mijnen 'waktijd' luupt ton tot 't zoernal van ten zevenen moar in blokskes van twijftig minuten. Mijne kootsj ee gezegd da'k om de twijftig minuten d'er toch tiene moest beweegen. Tussen da schijven deure ure'k ezuu mee den zessen Meus mee zijn potten rammelen en Crabbé domme lollen vertellen. 'k Moe nui wel toegeven dat da wel soms inspiro-asse geeft. 't Nieuws van de VeeReTee da es un levensgeweunte sins da de teeleeveize gekommen es. Hoewel het achturenzoernal oak toch liever. Daa ee lange in mijn biorietme geze-ten en bio en al diene anderen daai van de hieppies es weere poupe en leir, tink mij !

Allee nui nog un bootse mee toespis, un teetje en un kreempke en we kunnen kaske kij-ken tot mee den twolven. Den dag es weere veurbij en wemme dedjuu niets speesjals gedoan. Tons nog wa lezen in 't bedde tot wannier damme in 't slaap vallen en weere wakker schieten oas de tablette van 't bedde dondert. Op noar morgen, si dieu le veut... 't Jeezeke bewoare, zegdegge ons tante Simonneke oltijd.

Da't moar weere rap normal meuge kommen ! Wig mee diene lock-douw !!! Ollemolle noar Luc Pompier!

Eviva Espana !

Brief aan Richard Minne

Richard, amice

Hoe gaat het daar hoog boven de wolken? Kaart ge nog geregeld met Gust De Smet? Ge weet toch dat de gemeente zijn atelier en woning enige tijd geleden eens grondig onder handen heeft genomen. Alles blinkt er weer zoals voorheen. Ge kunt u daar in de vloer spiegelen, op de meubels valt geen stofje meer te bespeuren. Ja, ze kennen er wat van in Sint-Martens-Latem, waar ze hun vroegere kunstenaars met man en macht in leven proberen te houden. Op een dusdanige manier dat ge u soms afvraagt: is dat George Minne die daar zit op het terras van In 't Boldershof en zich te goed doet aan een dampend bord mosselen? En hangt daar niet De Saedeleer aan de toog? Of komt daar niet Jules De Praetere op zijn velo voorbijgereden, onderweg naar Gustave van de Woestyne.

Iets anders nu, over boeken. Ik heb me de voorbije dagen kostelijk geamuseerd met de memoires van Gustave van de Woestyne die eindelijk weer te koop zijn. Wat daar allemaal in staat, dat is om u een kriek te lachen. Over Binus Van den Abeele, die volgens de toenmalige pastoor een vals manneke was. Over de notabelen van het dorp die niet ter kerke gingen. Of hoe Valerius De Saedeleer die met moeite de touwtjes aan elkaar kon knopen en overal op blote voeten naartoe ging, enzovoort. Ge moet het daarbij gelegenheid eens over hebben met Gustave als ge hem daar, in een van die zalen hierboven, eens tegen het lijf loopt. Vraag hem dan ook eens waarom hij zijn uiteindelijke memento niet heeft voltooid en of zijn broer Karel nu experimentele poëzie schrijft.

'Nu moogt ge me, Richard, niet kwalijk nemen waarom ik zo lang gewacht heb om u te schrijven. Ik weet dat ge na het verschijnen van uw 'Wolfjizers en schietgeweren' het liefst niet gestoord wilde worden. Dat ik nu pas schrijf heeft alles te maken met die tv-serie 'Latem leven' waarin vreemde vogels in beeld werden gebracht. Het was daar zozegzegd alle dagen feest in uw dorp en alom glamour en glitter. Gelukkig was er die Hollandse schrijver Oscar van den Boogaard. Een talent van hier tot ginder die tenminste zinvolle praat verkocht. Al de rest van dat programma ben ik al lang vergeten. Ten slotte nog dit laatst vernam ik van een oude Latemnaar dat uw gemeentein een rijk en arm gedeelte is verdeeld (x). Een mens is nooit te oud om bij te leren, Richard.

Uw nederige dienaar, Carlos Alleene

(x) Volgens deze indeling woonde u toen in het chique gedeelte. Hoor ik nu lachen?

PS. Zou Boontje daar ook bij utoeven? Volgende keer meer nieuws, vooruit met de geit ..